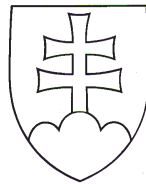

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej, v právnej veci žalobcu: **J. S. – S.**, živnostníka, s miestom podnikania V., IČO X. právne zastúpeného *Mgr. J.G., advokátom v D.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová ulica č.13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/713-17270/2010/990526-r zo dňa 11.2.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/47/2010-35 zo dňa 14. júla 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/47/2010-35 zo dňa 14. júla 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.I/226/713-17270/2010/990526-r zo dňa 11.2.2010, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č.511/01992 Zb. v znení neskorších predpisov potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Považská Bystrica č. 670/230/46985/09/Maj zo dňa 12.11.2009, ktorým bol podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod l zákona č.511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyrubený žalobcovi rozdiel dane z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie 2007 v sume 13.249,28 Eur, s odôvodnením, že žalobca ako daňový subjekt nepreukázal opodstatnenosť uplatnenia výdavkov za stavebné práce a správca dane správne posúdil, že v prípade sporných výdavkov ich vynaloženie na daňové

účely nebolo preukázané, aj keď tieto žalobca účtoval. Výdavky preto nie sú podľa § 21 ods. 1 zákona o dani z príjmov daňovými výdavkami a boli uplatnené v rozpore s § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z.

Krajský súd mal z obsahu administratívneho spisu preukázané, že správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu, v priebehu ktorej vypočul žalobcu viackrát, vyzval ho na predloženie dokladov, vypočul bývalého konateľa A., s.r.o. J.B. i súčasného konateľa M. a dožiadaním zisťoval skutočnosť o T., s.r.o., ktorý mal vykonať subdodávateľské práce pre A., s.r.o. Žalobca tvrdil, že mal obchodný vzťah s A., s.r.o. v roku 2007, ktorú zastupoval konateľ J. B. Práce vykonali zamestnanci dodávateľa a doklady podpisoval a preberal peniaze konateľ J.B. Konateľ J.B. však tvrdil, že stavebné práce vykonal dodávateľsky cez T., s.r.o. S., ale podpísal doklady a prevzal od žalobcu peniaze a keďže firmu predal, účtovníctvo už nemá. Nový konateľ A., s.r.o. (zmenu názvu od 8.11.2007, predtým I., s.r.o.) M.Č. uviedol, že doklady nemá a účtovníctvu nerozumie a spoločnosť na uvedenej adrese ani nesídlí. Dodávateľ T., s.r.o. nekomunikuje s úradmi, poštu nepreberá, nezamestnáva žiadnych zamestnancov a konateľa sa nepodarilo zabezpečiť na výsluch ani pomocou polície. Je trestne stíhaný za vystavovanie fiktívnych faktúr po celej Slovenskej republike. Pre tieto rozpory a zistenie skutočnosti bol žalobca vyzvaný na preukázanie daňových výdavkov, keďže predložil len faktúry, pokladničné doklady a zmluvu z 1.5.2007. Iné doklady nepredložil a nevyjadril sa ani k protokolu o daňovej kontrole. Hodnovernosť predložených dokladov žalobcom spochybňuje skutočnosť, že ako dodávateľ je uvedená A., s.r.o., hoci v čase uzavretia zmluvy spoločnosť mala obchodné meno I., s.r.o. a podobne aj na viacerých faktúrach, keďže k zmene obchodného mena došlo až 8.11.2007. Aj táto skutočnosť vzbudzuje pochybnosti o čase vyhotovenia uvedených dokladov, naviac, ak ich podpísal J.B. a konateľom sa stal až 18.5.2007 (v čase podpísania zmluvy nebol vôbec oprávnený za spoločnosť konať), pričom jeho podpis na všetkých dokladoch je evidentne iný, než v zápisnici o výpovedi pred správcom dane dňa 20.3.2009.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietal, že krajský súd vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu a jeho skutkové závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a rovnako tiež právne závery prvostupňového súdu sú bez opory v právnych predpisoch. Vykonalie všetkých stavebných práv potvrdil aj samotný bývalý konateľ spoločnosti A., s.r.o. J.B. Preto nie je dostatočne zrejmé, na základe ktorých skutočností dospel krajský súd k záveru, že zdaniteľné plnenie sa neuskutočnilo. K zdaniteľnému plneniu zo strany spoločnosti A., s.r.o., skutočne došlo, pričom vzhľadom na charakter zdaniteľného plnenia, teda vykonanie príslušných stavebných prác predložil daňovému úradu aj žalovanému všetky dostupné podklady a oznámil mu známe skutočnosti. Uviedol, že skutkové pochybnosti na strane jeho dodávateľa ako aj dodávateľov, na ktoré nemal a nemá žiaden dosah, boli vykladané na jeho ťarchu. Je nesprávne prenášať na daňový subjekt zodpovednosť za to, že tretia osoba – dodávateľ resp. jeho dodávateľa si neplnili povinnosti voči daňovému úradu. Na základe týchto skutočností nie je možné považovať vykonanie prác za nerealizované.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.9.2010 k žalobe navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že žalobca v odvolaní tvrdí tiež isté námietky, ktoré už boli predmetom súdneho pojednávania na Krajskom súde v Trenčíne. Žalovaný v odvolaní odkazoval na svoje stanovisko podané k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p, postupom podľa § 250ja ods. 2, veta prvá O.s.p.) a následne potom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožní s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd zistil, že v odvolacom konaní bola spornou zásadná právna otázka, a to, či žalobcovi ako daňovému subjektu možno uznať ako daňové náklady výdavky na úhradu faktúr dodávateľovi, u ktorého existujú pochybnosti, či tento dodávateľ skutočne vykonal zaplatené stavebné práce a odovzdal ich žalobcovi ako daňovému subjektu. V danom prípade je zrejmé, že správca dane nespochybňuje skutočnosť reálneho vykonania uhradených stavebných prác, ale spochybňuje skutočnosť, že boli vykonané dodávateľom práve tým dodávateľom, ktorému boli faktúry uhradené. Správca dane túto daňovú situáciu kvalifikoval podľa § 2 ods. 1 a § 20 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. ako nedaňové výdavky, pretože výdavky neboli preukázateľne vynaložené na dosiahnutie zabezpečenia a udržania príjmov, aj keď o týchto žalobca riadne účtoval. Žalobca ako daňový subjekt súčasne tvrdil, že nemôže ovplyvniť stav účtovnej evidencie u svojich dodávateľov, ani túto evidenciu kontrolovať, a preto by tieto skutočnosti nemali byť zohľadňované v rámci jeho dôkazného bremena v daňovom konaní.

Podľa § 2 písm. i/ zákona č.595/2003 Z.z. v znení účinnom ku dňu 31.12.2007 na účely tohto zákona sa rozumie daňovým výdavkom výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložených daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11, ak tento zákon nestanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov daňovými výdavkami nie sú výdavky, ktoré nesúvisia so zdaniteľným príjmom, aj keď tieto výdavky daňovník účtoval a daňovými výdavkami nie sú ani tie výdavky, ktorých vynaloženie na daňové účely nie je dostatočne preukázané.

Najvyšší súd ustálil, že v tomto prípade je kľúčovou otázkou preukázanie súvislosti daňových výdavkov so zdaniteľným príjmom daňového subjektu.

Najvyšší súd konštatuje, že výdavky v danom prípade predstavovali úhrady za vykonané stavebné práce. Tieto úhrady sa vykonávali hotovostným spôsobom, pričom v administratívnom spise sa nachádzajú výdavkové pokladničné doklady od žalobcu a príjmové pokladničné doklady od spoločnosti A., s.r.o. Z hľadiska účtovného teda výdavky sú preukázané. To, čo v danom prípade nie je preukázané, je vecná súvislosť deklarovaných výdavkov so zdaniteľným príjmom žalobcu. Zdaniteľný príjem žalobcu súvisel s prijatými stavebnými prácami. Ak nebolo preukázané, že stavebné práce boli zaplatené tomu subjektu, ktorý ich reálne vykonal, neexistuje vecná súvislosť medzi prijatými stavebnými prácami a vykonanou odplatom za ne. Žalobca teda výdavok zaplatil niekomu, koho plnenie neprijal na uskutočňovanie vlastných zdaniteľných plnení. Dôkazové bremeno na preukázanie vecnej súvislosti má daňový subjekt.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 18. januára 2011

JUDr. Ivan R u m a n a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková